

ASELSAN MESLEKİ VE TEKNİK
ANADOLU LİSESİ

SAFAHAT'IN SESİ DERGİSİ

SAYI 1

İmtiyaz Sahibi
YASİN ÖZDEMİR
Okul Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni
Şeyda GÜMGÜM
Türk Dili Ve Edebiyat Öğretmeni

Yayın Kurulu
Meryem TUFANOĞLU-Müdür Yardımcısı
Duru Özden GÜRBÜZ-Türk Dili ve Ed. Öğr.
Demet ÖZÇELİK-Coğrafya Öğretmeni
Seval AKBABA-İngilizce Öğretmeni

Editörler
Buse SERT 9/C
Hasan Kıvanç KARACA 9/C
Ahmet Furkan Gönen-Hazırlık B

İÇİNDEKİLER

ÇANAKKALE DESTANI VE İSTİKLAL MARŞI	4
MEHMET AKİF'LE YAPILAN SON RÖPORTAJ.....	5
MERHEM.....	8
İNSAN OL BU DÜNYADA	9
VATAN SEVGİSİ VE BAĞIMSIZLIK İLE BESLENEN ŞAİR MEHMET AKİF ERSOY.....	10
AKİF'İN DİZELERİNDE.....	13
BU VATAN.....	14
VATAN BİZLERE EMANET.....	15
KIZIL TOPRAK.....	17
VATAN ŞİİRİ.....	18
BİR ŞAİR TEK VATAN.....	19
TÜRK'ÜN TÜRKÜSÜ.....	20
VATAN SAĞ OLA.....	21
ÇANAKKALE HARBİ'NİN İSİMSİZ LİDERİ.....	22
BU VATAN Kİ.....	25
İSTİKLALİ DÜŞÜNMEK.....	26
VATAN AŞKI.....	27
MEHMET AKİF ERSOY'UN HÜRRİYET VE İSTİKLALE OLAN AŞKI.....	28
İSTİKLAL UĞRUNA.....	29
MEHMET AKİF ERSOY.....	30
VATAN SEVGİSİ.....	31
İLELEBET İSTİKLAL.....	33
SAYIN İSTİKLAL ŞAİRİMİZ.....	34
VATAN.....	35
AL BAYRAK.....	36
YAŞAMAYANLARIN ANILARI.....	37
SON ÜMİDİN DOĞDUĞU KALE.....	38
SLOGANLAR.....	40

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كُنْتُمْ
مُجْرِمِينَ

بِسْمِ اللَّهِ
رَبِّكَ

Marche modérée (♩ = 60)

Chant

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
Korā ma seun mabz baū cha

Piano

ff

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
lak lar da yu mē al nū djak seun meden'vout dou moumas tū

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
de tu lēn en' nū u djak a bōdnu mil lē ti min' yil di si cōr par la yodjoko lē

İSTİKLÂL MARŞI

Korkma, sönmez bu şafaklarda yüzen al sancak;
Sönmeden yurdumun üstünde tüten en son ocak.
O benim milletimin yıldızıdır, parlayacak;
O benimdir, o benim milletimindir ancak.

Çatma, kurban olayım, çehreni ey nazlı hilâl!
Kahraman ırkıma bir gül! Ne bu şiddet, bu celâl?
Sana olmaz dökülen kanlarımız sonra helâl...
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl!

Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.

Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar,
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar,
"Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?

Arkadaş, yurduma alçakları uğratma sakın.
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana va'dedtiği günler Hakk'ın...
Kim bilir, belki yarın, belki yarından da yakın.

Bastığın yerleri "toprak" diyerek geçme, tanı;
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı;
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki feda?
Şühedâ fışkıracak toprağı sıksan, şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüdâ.

Ruhumun senden, ilâhî, şudur ancak emeli:
Doğmesin mabedimin göğsüne nâmahrem eli.
Bu ezanlar-ki şahadetleri dinin temeli,
Ebedî yurdumun üstünde benim inlemeli.

O zaman vedâ ile bin seade eder -vansa- taşım,
Her cerhamdan, ilâhî, boşanıp kanlı yaşım,
Fışkıır ruh-ı mücerred gibi yerden na'şım;
O zaman yükselerek arşa değer belki başım.

Dalgaları sen de şafaklar gibi ey şanlı hilâl!
Olsun artık dökülen kanlarımın hepsi helâl.
Ebediyen sana yok, ırkıma yok izmihlâl:
Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan, milletimin istiklâl!

Mehmet Akif ERSOY

ÇANAKKALE DESTANI VE İSTİKLÂL MARŞI

Yasin ÖZDEMİR

OKUL MÜDÜRÜ

Geldikleri gibi giderler!" diyen Mustafa Kemal gibi Âkif de ümidini asla kaybetmiş değildi.

İtilaf devletleri 1915 yılında bütün güçleriyle Çanakkale'ye yüklenmişlerdi. Bu harp gerçekten "çelik zırlı duvar"la "iman dolu göğüs"ün çarpışmasıydı. Âkif bu çarpışmadan zaferle çıkacağımıza bütün kalbiyle inanıyordu. Onun nazarında geleceği karanlık görerek azmi bırakmak alçaklıktı; son nefer düşünceye kadar direnmeliydik, çünkü eğer Çanakkale geçilirse her şey bitecekti. Berlin Hâtıraları'nda, "Korkma" diyordu; ileride yazacağı İstiklâl Marşı'nın da ilk kelimesi olan "korkma", Âkif'in sözlüğünde "Sakın endişe etme, asla ümidini kaybetme!" anlamına geliyordu:

Korkma!

Cehennem olsa gelen, göğsümüzde söndürürüz;

Bu yol ki hak yoludur, dönme bilmeyiz, yürürüz:

Düşer mi tek taşı, sandın, harîm-i nâmûsun?

Meğerki harbe giren son nefer şehîd olsun.

Birinci Dünya Savaşı, arkasında büyük acılar ve yıkıntılar bırakarak sona erdi. Mondros Mütarekesi imzalandıktan sonra, dün Çanakkale Boğazı'nda çakılıp kalan İtilaf Devletleri donanması hiçbir engelle karşılaşmadan geldi, İstanbul Boğazı'nda demir atıp toplarını Dolmabahçe ve Yıldız Sarayları'na çevirdi. "Geldikleri gibi giderler!" diyen Mustafa Kemal gibi, Âkif de ümidini asla kaybetmiş değildi.

Çanakkale'deki başarıda etkili olan unsurlardan biri, birlik ve beraberlik ruhunun kuvvetli olması, ikincisi de ordunun iyi sevk ve idare edilmesidir. Mehmet Akif bir şiirinde şöyle der:

Değil mi cebhemizin sinesinde îman bir;

Sevinme bir, acı bir, gâye aynı, vicdan bir,

Değil mi sinede birdir vuran yürek... Yılmaz!

Cihan yıkılsa emîn ol, bu cephe sarsılmaz!"

Çanakkale Cephesi'nde Osmanlı coğrafyasının hemen her tarafından gelen yiğitler bir ve beraber olmanın ne büyük bir güç olduğunu ve bu gücün neleri başarabileceğini bütün dünyaya göstermişlerdir. Öyle ki Çanakkale Cephesi'ndeki başarı birkaç yıl sonra Mustafa Kemal Paşa'nın önderliğinde başlayacak olan Millî Mücadele'nin de temel dinamiklerinden biri olacaktır. Millî Mücadele'yi de işte Çanakkale'de uyanan bu ruh kazanmıştır.

Bugün, milli marşımızın kabulünün 100. yıl dönümünü kutlarken, bırakmış olduğu eserleri ve fikirleriyle bugünümüzü aydınlatmaya, bizlere ilham kaynağı olmaya devam eden merhum Mehmet Akif Ersoy'u saygı, minnet ve rahmetle anıyoruz.

MEHMET AKİF'LE YAPILAN SON RÖPORTAJ

Yedigün Dergisi

1 TEMMUZ 1936

Türk edebiyatına son devrin çok güzel şiirlerini hediye eden büyük şair Mehmet Akif, vatandan on bir senelik bir ayrılıktan sonra tekrar aramıza kavuştu. İstiklâl Marşı'nın büyük şairi Akif, yurda hasta döndü, şimdi hastanede tedavi altındadır. Yedigün muharriri Akif'le konuştu. Onun yurttan ayrı yaşadığı günlerdeki hatıralarını, intibalarını topladı. Günün birinde sessiz sedasız yola revan olarak vatan ufuklarını aşan şair Mehmet Akif, tam on bir yıl süren bu uzun seferin sonunda, işte bembeyaz bir hastane odasının, bembeyaz bir yatağında solgun, mecalsiz ve bitap yatıyor.

(Başucundaki sandalyeye oturdum. Kırçıl sakalın çerçevelediği bu sapsarı yüze, bu gevşemiş, sarkmış çizgilere, bu yorgun ve dalgın gözlerle bakıyorum, zaman denen şeyin kudretini, hayat denen efsanenin sırrını bilmek istiyorum, sonra, yavaşça soruyorum:)

Özledin mi bizi üstad?

Dudaklarını hiç kıpırdatmasaydı hiç ses çıkarmasaydı bile, bu zehir gibi gülümseyişiyle her şeyi söylemiş olurdu. Özlemek mi oğlum, özlemek mi? Bu acının büyüklüğünü bir daha kendi içinde görmek ister gibi gözlerini yumdu, sonra kesik kesik konuştu. Mısır'dan üç gecede geldim. Bu üç gece otuz asır kadar uzun sürdü. Orada on bir yıl kaldım. Fakat bir an oldu ki, on bir gün daha kalsaydım çıldırırdım...

Hasret?

Kupkuru dudaklarında kendi gibi solgun bir ses sızıyor. Çok acı...

Ya kavuşmanın sevinci?

Onu sorma oğlum... Onu ben kendi kendime bile soramıyorum. Ancak yazık ki vapurdan çıkar çıkmaz yatağa düştüm. Hiçbir şey göremedim.

Ve kendi kendine söylüyor. Cennet gibi yurdumdayım ya. Çok şükür. Karaciğerim, dalağım şişmiş, geldik, yattık burada. Müşahede altına aldılar, bakalım ne olacak? Eski hatıralarını deşiyorum. Milli Mücadele'nin ilk günlerinde Ankara istasyonunda karşılaşmamızı hatırlıyorum.

Evet, İstanbul'dan, mücahede aleyhine fetva çıktığı gün ayrılmıştım. Üsküdar'dan araba ile şimdi ismini hatırlayamadığım bir köye gittik, oradan Cuma'yı tuttuk. O zaman Adapazarı'nda karışıklıklar vardı, kenarında geçtik, kâh öküz arabalarıyla, kâh beygirlerle Lefke'ye geldik ve trenle Ankara'ya ulaştık. Ankara, Yarabbi ne heyecanlı gün... Ya Sakarya günleri? Fakat bir gün bile ümidimizi kaybetmedik, asla ye'se düşmedik. Zaten başka türlü çalışabilir miydi? Ne topumuz vardı, ne tüfeğimiz. Fakat imanımız büyüktü.

Yorgun, susuyor.

İstiklal Marşı'nı nasıl yazdınız?

Yavaşça yatağında doğruluyor, yastıklara yaslanıyor, sesi birden canlanıyor. Doğacaktır, sana vaat ettiği günler hakkın! Bu ümitle, imanla yazılır. O zamanı düşünün. İmanım olmasaydı yazabilir miydim? Zaten ben, başka türlü düşünüp, başka türlü yazarlardan değilim. Bu elimden gelmez. İçimde ne varsa, bütün duygularım yazılarımdadır. Şu var ki İstiklal Marşı'nın şiir olmak üzere bir kıymeti yoktur. Ancak tarihi bir değeri vardır. Ve gözleri, yemyeşil Şişli sırtlarında, dilinde bir dua gibi aynı nağme titriyor. Kim bilir belki yarın, belki yarından da yakın.

Ya büyük zafer üstadım. O anda ne duydunuz?

Kalbi durmuş gibi sarsılıyor, sonra bir anda yeniden canlanmış gibi nereden geldiği bilinmez bir ışıkla gözlerinin içi güler. Ah! Ve bir lahza bırakıyor kendini bu eşsiz sevincin koynuna. Dalıyor. Ve sesini ta içiten dudaklarına dökülüşünü seziyorum. Allahım, ne muazzam zaferdi o. Ortalık hercümerç oldu... Beş altı saat içinde bir başka dünya doğdu. Tekrar gözlerini yumuyor. Ve biz mest olduk!..

O zaman bir şey yazmadınız mı?

Artık benim ne düşünecek ne duyacak, ne yazacak hatta ne yaşayacak takatim kalmıştı... Bizim dilimiz tutulmuştu. Ordu, bizzat yazıyordu.

Üstadı ziyarete gelenler, görüşmemize ikide bir fasıla veriyorlar. Hastabakıcı hemşirenin getirdiği yemek tepsisi odayı bir parça boşaltıyor, şimdi o, ağır ağır çorbasını içerken bir yandan da benimle konuşmak nezaketini gösteriyor.

Mısırdaki nasıl vakit geçirdiniz?

Kahire'nin yirmi beş kilometre cenubunda Hilvan vardır. Sakin asude bir köşedir. Orada oturdum. Zaten, tab'an münzevi bir adamım. Gürültüyü sevmem. İstanbul'da iken de böyle idim. Mısır'da da Darülfünun işi çıkıncaya kadar Hilvan'da yaşadım. Son zamanlarda Kahire'ye indim.

Sevdiniz mi Mısır'ı?

Var, güzel tarafları var. Bilhassa kışın. Hoş, yazın da sıcak iklimlerde bulunduğum için muzdarip olmazdım. Orada sıcak da sürekli değişir, evler de ona göre yapılmıştır. En sıcak günlerde odaların harareti yirmi sekiz, otuzdan fazlaya çıkmaz. Fakat bir yaz günü İstanbul... Bu doğup büyüdüğüm, bütün dostlarımın yaşadıkları İstanbul, hele Boğaz gözlerimin önüne gelince...

Mısır'da neler yazdınız?

Geçmişten adam hisse kaparmış. Ne masal şey! Beş bin senelik kıssa yarım hisse mi verdi? Tarih'i 'tekerrür' diye tarif ediyorlar;

Kolay mı yazarsınız?

Dudaklarına götürdüğü bardağı yana çekerek.

Hayır!

Ve suyunu içtikten sonra, devam ediyor;

Çok uğraşırım. Epeyi çalışırım. Mevzuu uzun boylu kafamda işlerim. Nihayet kâğıt üzerine naklederken de hayli yorulurum.

Zevklerinizi sorabilir miyim üstadım?

Hafifçe gülümsüyor, 'zevk' diye dünyada bir şey var mı der gibi yüzüme bakıyor. Zevk mi. Benim zevklerim mi? Eğer sevdiği eserleri okumak, hoşlandığı mevzuları yazmak için uğraşmak, nihayet düşünmek, yapayalnız, bir köşeye çekilerek, sessiz sedasız düşünmek bir zevkse. Eh benim de zevklerim var demektir.

Çorbasından başka bir şeye el sürmeyen şaire, hastabakıcı hemşire, yalvaran bir sesle öteki yemekleri gösteriyor.

Siz yorulmayın. Ben vereyim.

Yiyemeyeceğim...

Bir parça sütlaç...

Mümkün değil... Rica ederim ısrar etmeyin. ve bana dönüyor. Eskiden beri yemekle başım hoş değildir. Sigara da içmem. Şimdi doktorlar zorla ye deyip duruyorlar. Zorla ne olur ki, yemek yenebilsin. Tekrar yatağına geçince, ben de vedaya hazırlanıyorum. Ve ayaküstünde soruyorum

Neler yazacaksınız?

Biraz kendime gelirim, yazacak şeylerim hazır. Eliyle birkaç defa başına vuruyor. Var kafamda hazırlanmış mevzularım

Ya en son yazınız?

Mısır'da geçen sene bir resmimi çekmişlerdi. Güneşli bir hava idi gölgem de upuzun, kumlarda duruyordu. Bu resmin altına şöyle yazmıştım:

Hepsi göçmüş, hani yoldaşlarının hiçbiri yok

Sen mi kaldın yalnız, kafileden böyle uzak

Postu sermekse meramın yola, serdirmezler

Hadi, gölgenle beraber silinip gitmene bak

Ve kupkuru kalın dudaklar birbirine yapışıyor...

MERHEM

Yıl 1920...Sevr Antlaşması'nın imzalanmasıyla başladı her şey... Topraklarımızı parçalayan bu antlaşma, Anadolu'daki mücadelenin fitilini ateşledi. İstanbul'un, Anadolu'nun her yerinde İstiklal Harbi devam etmekte.

Savaş ve mücadele içinde 1921'e devrildi takvimler. Halk manevi desteğe muhtaç. Ülkenin gücünün yenilenmesi, yeniden dirilmesi şart. Yara çok büyük... Merhem gerek bu yaraya... Evvela, ulusun vatan sevgisini iliklerine kadar hissedeceği, onu yaşayacağı, gözlerindeki yaşları tutamayacağı bir ortam gerek. Cephedeki askerin şevklendirilmesi, cephe gerisinde halkın umutlandırılıp diriltilmesi, millî mücadele ruhunun kazandırılması, yaralara merhem bulunması şart... İstiklal Harbi'ni yürüten Türkiye Büyük Millet Meclisi iradesi, bağımsızlık için millî ruhun öneminin farkında. Garp komutanından gelir teklif:

Millî bir marş yazılmalı; bu topraklarda yaşayan herkes için hürriyetin ne anlama geldiğini, onun için nelerin feda edilebileceğini hatırlatan; cephelere ulaşarak kanlarının su gibi boşaldığı askerimizin vatan aşkını perçinleyen... Millî bir marş olmalı elinde avucunda hiçbir şeyi kalmasa da savaşımaya devam eden aziz milletin kararlılığını vurgulayan... Millî bir marş söylenmeli henüz var olmayan ama ülkemizin kuruluşunu müjdeleyen...

Yüzlerce şiir yazılır, nice dizeler dökülür şairlerin kaleminden... Ama hiçbiri vatan sevgisini, fedakarlıkları, yapılanları anlatmaya yetmez; hiçbiri gelecekte korkusuzca bahsetmez... Soğuk bir kış gecesine kadar... Mehmet Âkif, bir celalle yatağından kalkar. Kağıt yok, hokkasında mürekkebi yok...Eline aldığı çakısıyla aklına gelenleri duvara kazır.

Kelimesini kazırken o kadar ümit, o kadar heyecan dolmuştur ki iman dolu yüreğine, bağımsızlık savaşı devam ettiği, bu kadar güçsüz, bu kadar umutsuz kalındığı hâlde; Mehmet Âkif, Millî Mücadele'nin kazanılacağına müjdesini vermiştir. Ulusun şanlı geçmişine tanıklık etmemizi isteyen, köklerine bağlı, aynı zamanda geleceğimize ışık tutan düşünceleriyle milletimizin istiklal ruhunu destanlaştırmıştır. Mehmet Âkif hürriyete ve istiklale olan inancını ulusuna ulaştırmak için sadece eserleriyle sanatçı yönüyle değil düşünür yönüyle hayatı boyunca uğraşmıştır. Hep inanmıştır, herkesi de inandırmaya çabalamıştır.

İstiklal Marşı o zamanlardaki halkın duygularının hatta daha fazlasının aynasıdır. Bu duyguları hem iliklerine kadar yaşayıp hem eserlerine eşsiz bir şekilde yansıtan şairler oldukça azdır. Mehmet Âkif Ersoy bu şairlerden biridir. Sanki hep güçlü durmak göreviymiş gibi hürriyeti ve istiklali dile getiren eserleriyle ümitsizlik, çaresizlik, esaret gibi sözcükleri hafızasından silmiştir.

İstiklal Marşı ilan edildikten sonra ülkemiz çok zor zamanlar geçirmiştir. O zor zamanlarda İstiklal Marşı halka bir merhem gibi gelmiştir. O kadar ümitsizliğe, çaresizliğe, yokluğa rağmen bu şiir insanları mücadelenin kazanılacağına inandırmayı başarmıştır.

Nedir istiklal? Özgürlük, değil mi? Bütün sözlüklerde, kitaplarda, ansiklopedilerde olan anlamı bu. Aslında anlamını tek kelimeye sığdıramadığımızı sanmıyorum. Atatürk'tür istiklal. Anaların feryatlarıdır istiklal. Dökülen kanlardır, al beyaz bayrağımızdır istiklal. Millî Marşımızdır, Mehmet Akif'tir istiklal.

Düşünüldüğünde her şey çok basitmiş gibi gelir. Sanki bu marş hiçbir zorluğa takılmadan kendiliğinden gelip milletin marşı olmuş gibidir... Ama asıl değeri düşününce ortaya çıkar. Bu marş, akla mantığa sığmayacak zorluklarla karşılaştıktan sonra gelip başımızın tacı, yaraların merhemi olmuştur. Bu yüzden hem geçmişimiz hem de günümüz için bu merhem değeri paha biçilemezdir.

Bağımsızlık duygusunu iliklerimize kadar hissettiğimiz için bu marş söylerken içimizdeki duygular gözyaşı olarak ortaya çıkar. Bazılarımızın gözyaşı kendiliğinden yanağından süzülürken bazılarımızın gözyaşı içine doğru akar. Bu böyledir ve bundan sonraki nesillerde de böyle olmaya devam edecektir.

AYŞEGÜL KOLBAŞI
HAZIRLIK-C

İNSAN OL BU DÜNYADA

Payidar ol bu dünyada!
Metehan gibi payidar ol!
Kafa tut üç yüz bin Çinliye kırk binlik ordunla.
Kaybetme umudunu, sen bir Türksün!
Derdin, düşmanı nereye gömeceğin olsun.

Alim ol bu dünyada!
Cahit Arf gibi alim ol!
Ezberleme keşfet.
Kendi teoremini kanıtla.
Siluetin yansısın!
Türk lirasının yüzüne,
Türk gencinin geleceğine

Fetheden ol bu dünyada!
Mehmet gibi fatih ol!
Müjdeler verilsin ta ötelerden, yapacakların adına.
Unutma! Sen yirmi birinde çağ açıp kapayan
Fatih'in torunusun!

Ana ol bu dünyada!
Türk kadınları gibi kahraman ol!
Adın verilsin toprağına.
Adın duyulsun tüm dünyada.
Selam olsun!
Şerife Bacıya, Kara Fatma'ya ve dahasına.

Lider ol bu dünyada!
Atan gibi lider ol!
Varlığın titretti Yunanlıları.
Buz gibi tuzlu Türk sularında.
Diz çöktü bütün dünya
Türk askerinin karşısında!

Vatanperver ol bu dünyada!
Halis Demir gibi vatanperver ol!
Ger göğsünü düşmana.
Boyun eğme yenilme.
Diren varınla yoğunla.
Vereceğin bir canın nasıl olsa.

Kaşif ol bu Dünyada!
Piri Reis gibi kaşif ol!
Yaptıkların insanları hayrete uğratsın yüzyıllar
sonra.
Keşfet denizleri yar dalgaları.
Unutma senin adın Denizlerin piri.

İşini iyi yap bu dünyada!
Sultan Süleyman gibi yap!
Öyle bir yap ki asırlar sonra adın "Dünyayı Titreten
Padişah" olarak anılsın.
Öyle bir yap ki ölümünde bile seferlerde olasın.
Öyle bir yap ki "Muhteşem" unvanını alsın.
Türkün gücünü dünyaya duyurasın.

Türk ol, Çerkez ol, Kürt ol, Laz ol.
Her şey ol! Herkes ol bu dünyada.
Öncelikle insan ol!
Gurur duy!
Bayrağıyla, vatanıyla ve milletle!

Recep AVŞAROĞLU
Hazırlık A

VATAN SEVGİSİ VE BAĞIMSIZLIK İLE BESLENEN ŞAİR MEHMET AKİF ERSOY

İstiklal Marşı'mızın yazarı Mehmet Akif Ersoy'u hep şiirlerindeki vatan, millet, bağımsızlık sevgisi ile tanıyoruz.

Milli mücadele yıllarında geçirilen zor dönemlerde aslında Türk milletinin sesi olmuştur. Eserlerini özgür bir vatanın önemini vurgulayan bir dille işlemiştir. Bu eserlerin en önemlisi de İstiklal Marşı'dır. Çünkü İstiklal Marşı bağımsızlığın, vatan sevgisinin somut bir göstergesidir. Bu eserdeki duyguların bu kadar içten ve derin olması; onun günümüze kadar değerini hiç kaybetmeden aksine artarak gelmesi belki de bu duyguların en çok dile getirildiği dönemde, İstiklal Savaşı döneminde, yazılmış olmasıdır. Bu marş Türk milletinin zaten ruhunda olan bağımsızlık isteğini alevlendirmiş ve savaşın kazanılmasında önemli rol oynamıştır. Dolayısıyla bu zaferin kazanılmasında onun da emeği büyüktür. İstiklal Marşı yazıldığı dönemden günümüze kadar Türk milletinin en önemli hatırasıdır. Ülkemizin her bir köşesinde her bir bireyden bir parça taşır. Türk milleti anlatılır İstiklal Marşı'nda, Türk milletinin kahramanlığını, asla esaret altında kalamayacağını, dinine bağlılığını, şehitlerine saygısını, bayrak sevgisini, vatan sevgisini ve daha birçok parçasını barındırır içinde.

Mehmet Akif'in sahip olduğu değerler içerisinde bağımsızlık çok önemli bir yere sahiptir. Ona göre bağımsızlık, uğruna savaşılması gereken bir değerdir. İnsan gibi yaşayabilmek için bağımsız olmak şarttır. Kendisi hürriyet ve bağımsızlığa çocukluğundan beri aşık olduğunu söyler. Bunu *Zulmü Alkışlayamam* şiirinde belirtmiştir:

*Zulmü alkışlayamam, zâlimi aslâ sevemem;
Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem.
Biri ecdâdıma saldırdı mı, hatta boğarım...
- Boğamazsın ki!
- Hiç olmazsa koğarım.
Üç buçuk soysuzun ardında zağarlık yapamam;
Hele hak nâmına haksızlığa ölsem tapamam.
Doğduğumdan beridir âşıkım istiklâle,
Bana hiç tasmalık etmiş değil altın lâle*

Bu şiirde doğduğundan beri istiklale olan sevgisinin yanı sıra geçmişine olan bağlılığı ve vefa duygusunu da vurgulamıştır. Şair aslında bu şiirinde bağımsızlık tutkusunun doğduğundan beri olduğunu söylese de aslında bu duygu çok eskilere uzanır. İstiklal Marşı'ndan buna ulaşmak mümkündür. İstiklal Marşı'nda şair ezelden beridir hür yaşadığını belirtiyor:

*Ben ezelden beridir hür yaşadım hür yaşarım
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!*

*Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım*

Ezel; başlangıcı olmayan öncesizlik anlamlarına gelir. Yani şair çok eski zamanlardan, atalarından gelen bir güçle özgür olduğunu söylüyor.

Mehmet Akif için bağımsızlık kadar vatan kavramı da bir o kadar önemlidir. Vatan, bağımsızlık, bayrak onun için bir bütündür. Bir insanı insan yapan bağımsız olmasıdır. Bir insanı insan yapan vatanına bağlılığıdır, bir insanı insan yapan bayrak sevgisidir onun için. Bu düşüncelerini hiçbir ödül kabul etmeden yazdığı istiklal marşında inci gibi dizmiştir:

Arkadaş! Yurduma alçakları uğratma sakın.
Siper et gövdeni, dursun bu hayâsızca akın.
Doğacaktır sana vad ettiği günler Hakkın.
Kim bilir belki yarın... Belki yarından da yakın.

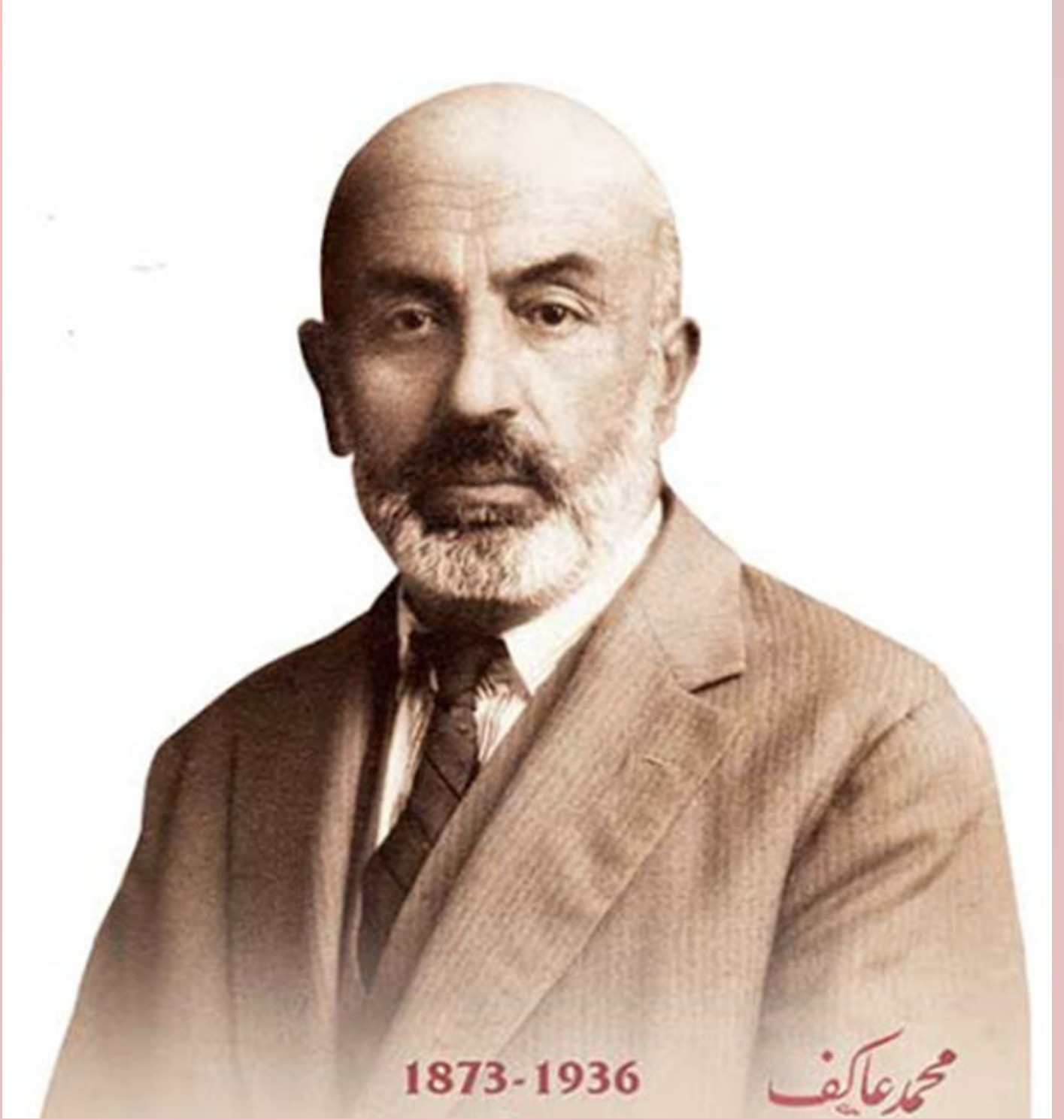
Bastığın yerleri "toprak" diyerek geçme, tanı:
Düşün altındaki binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı:
Verme, dünyaları alsan da bu cennet vatanı.

Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?
Şühedâ, fışkıracak, toprağı sıksan şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.

Vatan onun için bir toprak parçasından ibaret değil, varlığına göz dikmiş alçaklar tarafından çiğnetilmeyecek, toprak deyip basılıp geçilmeyecek, her karışı kanla sulanmış ve binlerce şehitten miras kalmış, uğruna ölünebilecek ve dünyalara değişilmeyecek bir cennettir.

Bağımsızlık ve vatan deyince aklımıza Mehmet Akif Ersoy gelir. Vatan sevgisini ve bağımsızlığı anlamak Mehmet Akif' i anlamaktır, onun eserlerini anlamaktır.

Zeynep Nisa İPEK
Hazırlık D

***Değil mi cephemizin sinesinde iman bir;
Sevinme bir, acı bir, gaye aynı, vicdan bir;
Değil mi ortada bir sine çarpıyor, yılmaz,
Cihan yıkılsa emin ol bu cephe sarsılmaz!***

AKİF'İN DİZELERİNDE

Türk'ü şahlandıran oldu korkma sözleri
Bizler hür yaşamıştık ta ezelden beri
Kapanmalıydı artık umutsuzluk devri
Vakit birlik olma vaktidir, ey ahali!

Kulak verip Akif'e, durdular el ele
Genci, ihtiyarı bir, koştı cephelere
Herkes tek yürek, göğüs gerdi mermilere
Bırakmadılar yurdu düşman ellerine

İstiklal sevdasıyla döküldü hep kanlar
Yandı ocaklar, gözleri yaşlı analar
Uğruna düşse de toprağa şühedalar
Yurdu alçaklara uğratmadı aslanlar

Çattırmadılar kaşını nazlı hilalin
Şanlarına şan kattı aslanları bedrin
Türkler olamazdı içinde bir kafesin
Hep böyleydi doğuşundan beri âlemin

Göğsüne değemedi namahremi eli
Vurdu kırdı o bileği Türk'ün sillesi
Yorgun düşseler de bırakmadılar cengi
Ezan, inledi yurdum üstünde ebedi

Dalgalandı şafaklar gibi nazlı hilal
Aguşunu açtı yurduna, gökteki al
Bırakmasa da kimsede ne derman ne hâl
Akif'in de söylediği gibi bizlere
Hakkıdır Hakk'a tapan milletin istiklal!

Rana Nur ALTUNTOP

9/B

BU VATAN

Vatani korumak ömür boyu emelimiz
Katre katre alın teri istiklalimiz
Oluk oluk kan oldu bedenlerimiz
Bizi ezelden beri korudu hep ceddimiz

Dalgalan ey nazlı hilal demiş şairimiz
Ecdadımızın sözüne riayet ederiz
Vatan millet uğruna herkesi ezip
geęeriz
Bu sözümüz dr bizim, vazgeçemeyiz

Ay yıldızlı bayrağımız dalgalanır
durmadan
Onu indireceklere hesap sorar yaradan
Barındırır aslanların izini bu vatan
Kurtuluđu Mustafa'dır bařlatan

Miraç DOęAN
Hazırlık D

VATAN BİZLERE EMANET

Vatan sevgisi, şüphesiz ki sevgilerin en güzeli, en asilidir. Vatanımız bizler için uğruna verilmiş canları, bağımsızlığımızı simgeler. Ve biliyoruz ki Türk bayrağımız bizim için can verenlerin sayesinde dalgalanmaktadır. Kaybettiğimiz onca candan akan kan al bayrağımıza renk vermiştir. Milletimiz vatanını çok sevdiğini verdiği savaşlarla bizlere göstermiştir. Geçmişte insanlar vatanları uğruna can vermiş, sevdiklerini kaybetmiştir. Anneler evlatlarını vatan uğruna savaşa göndermiştir ve birçok aşk yarım kalmıştır.

Başta Mustafa Kemal olmak üzere birçok asker tarafından vatanımız çok kez kurtarılmıştır. Askerlerimiz ve Mustafa Kemal'in vatanına olan sevgisi ve inancıyla savaşlarda galip gelerek bizlere bağımsızlığı armağan etmişlerdir. Tabi ki vatanımız uğruna yapılmış savaşlar bizleri çok acı olaylara da şahit etmiştir. Çanakkale Savaşı'nda büyüğünden küçüğüne birçok insan savaşa katıldığı için maalesef savaşımızın olduğu yıl mezun verilememiştir. Çünkü küçük çocuklarda olan vatan sevgisi onlar için her şeyin ötesinde gelmiştir.

Şairlerimiz ve yazarlarımız vatanımız uğruna sayısız şiirler hikayeler, romanlar ve birçok yazılar yazmışlardır. Bu şairlerimize örnek vermek gerekirse ilk başta Mehmet Akif Ersoy'u örnek vermek isterim. Milli şairimiz olan Mehmet Akif Ersoy kendisinden geriye bizlere en güzel şiirlerden olan İstiklal Marşı'nı bırakmıştır. İstiklal Marşı'mız o kadar duygu doludur ki bizlere her dizesinde vatanımızı ne zorluklarla kazandığımızı ve kaybettiğimiz canlarımızı hatırlatır. Bizler de bize armağan ettiği bu güzel marşımızı okuyarak, bir kez daha vatanımızın ne zorluklarla kazanıldığını ve şehitlerimizi hatırlarız. Ayrıca, Nazım Hikmet, Orhan Veli Kanık, Arif Nihat Asya gibi birçok şairimiz bizlere vatan ile ilgili güzel şiirler bırakmışlardır ve böylece edebiyatımıza birçok katkıda bulunmuşlardır.

Kısacası kıymetli şairlerimizin ve yazarlarımızın bizlere bıraktığı şiirleri, yazıları okuyarak o günleri unutmayıp sonsuza dek onları kalbimizde yaşatmalı ve ilelebet onları anmalıyız. Anlamalıyız ki bu vatan kolay kazanılmadı ve vatanımız bize emanet. Bizler de ilelebet vatanımızı koruyup kollamalıyız, sonsuza dek kanımızın son damlasına kadar emanetimize sahip çıkmalıyız.

Öykü MİNNET
9/B

“Konuşmak bir mana ise susmak bin bir mana. Herkes konuşmasına konuşur lakin sükut yürekli olana.”

KIZIL TOPRAK

Cihan birbirine girmiş iken,
Düşman ateş etti memleketin yaralı iken.
Kan boğaz suyuna katık oldu taşı,
Kurşun ve barut yağmur oldu yağdı.

Ey Türk Milleti! Sana helal midir, oturmak
Bizler şehit olmuşuz tekbir getirir iken!
Battı yurdumun kalbine Çanakkale'de çelik diken,
Çıkar onu yol yakın iken.

Yurdumu bombardımana tuttular, halkın canını yaktılar.
Bilsinler ki o toplar ile kendi gemilerini vurdular!
Sana dediler al ödülünü, durdururuz bombardımanı, dön evine.
Dağlar barut olup patlasa sen girme içine satılmış onur ile!

Bu vatan Türk Milletininindir ancak!
Ata topraklarımıza göz diken hangi alçak?
Dalgalansın yurdumun üstünde ay yıldızlı al sancak!
Ona düşman olan bulsun yer kaçacak!

Gözümüzün önünde düşman mevzisi,
Savunmadık mı bu vatani Türk'ü, Kürt'ü, Çerkez'i?
Cenk ederken hangimiz hangimizi ayırdı?
Beraber attık düşmanı Arap'ı, Gürcü'sü, Laz'ı!

Atalarına da demediler mi: "Bu surlar aşılmaz, imkânsız!"
Gemilerin karadan yürüdüğünü görünce nereye kaçtı o imansız?
Bu düşman daha öncekileri de andırdı,
"Ya Allah!" diyerek Seyit Onbaşı top mermisi kaldırdı.
Senin evin atalarının at koşturduğu memleketindir.
Çakalların savaş gemileri ile getirdiği de sözde medeniyettir.
Düşmanın sana verdiği yalnız melun zillettir!
Sana yetecek olan atalarının yattığı çamur döşektir.

Düşman, çizmesi ile basmış iken bu toprağa,
Biz onların getirdiği pislikleri kan ile temizledik.
Bu vatan ki uğruna yüz milletin savaştığı topraktır.
O halde onu gönüllü vermeye razı olan hangi alçaktır?

Ey yurdumu bombardımana tutan alçak!
Yoktur Allah'tan başka onu benden alacak.
Fatih, Alparslan, Atilla onlar bizim atamız!
Onların karşısına neden çıkmış ki atanız?

Bizler boğazı boyadık kendi kanımız ile ala,
Düğün oyunumuz gibi gittik Hakk'ın katına.
Cesurca savaşırken görmedin mi bizi ey yaşlı ata?
Can verdik, nam aldık; layık olduk kanına.
Bütün varlığımız feda olsun bu kızıl toprağa!

Ömer Yiğit ALTINIŞIK
Hazırlık C

VATAN ŞİİRİ

Bir avuç vermeyiz toprak
İmzamız gökyüzünde bayrak
Karanlıktan doğar Őafak
İsteğimiz hür yaşamak

Milleti durdurmaz, işgal
Savaş sebebi istikbal
Tek isteęimiz istiklal
Őehitlerim etsin helal

Her cephede birer millet
Zorda idi memleket
Halkımız çekti sefalet
Her bir köşede eziyet

Savaşı unutma tanı
Her toprakta bir anı
Savundu asker vatani
Hürmetle sev bu atanı

Bu devlet bize emanet
Cevabımız katiyen net
Çok seviyoruz nihayet
Etmeyiz asla Őikâyet

Ahmet Eyyüp GEDİKLİ
Hazırlık A

BİR ŞAİR TEK VATAN

Vatan sözcüğü insanların üzerinde yaşadığı kara parçası olarak tanımlanmaktadır. Öyle mi dersiniz? Nedir vatan bir kara parçası mıdır? Elbette ki değil. Vatani vatan yapan “toprak parçası” ifadesine sığdırılmayacak kadar önemli olan, toprağı değil onun uğruna maddi ve manevi değerleri korumak adına gözünü bile kırpmadan her şeyinden vazgeçen yiğitlerin bıraktıkları kutsal bütünlüktür vatan. Toprak parçasının vatan ismini nasıl kazandığını anlayabilmek için geçmişe kısa bir seyahat etmek gerekir.

Birinci Dünya Savaşı yılları herkes tarafından bilinmektedir. Vatan toprakları işgal edilmiş, ekonomik bağımsızlık hiçe sayılmış ve Türklerin yok edilmesi için bütün dünya adeta tek vücut haline gelmiş, planlar yapılmış ve işgal başlamıştır. Her şey hazır. Fakat işte bu planlar içerisinde hesaba katılmayan bir ayrıntı var ki yapılan planları tersine çevirecektir. Evet evet “Türklerin bağımsızlık için her şeyi göze alabileceği gerçeği” göz ardı edilmiştir. Söz konusu bağımsızlık olunca Türklerin nasıl tepki vereceği hesaba katılmamış diğer milletler gibi düşünülmüştür. Bu da onları hüsrana uğratmıştır.

Bakınız Mehmet Akif Ersoy “bağımsızlık” düşüncesini dizelere nasıl yansıtmiş.
*Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim, bendimi çiğner, aşarım.
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.*

İşte bu ruh, bütün dünyayı dize getirecek bir milletin asil damarlarında dolaşan kana işlemiş bir gerçektir. Bu şuur ve düşünce ile bizim olan ve ebede kadar da bizle kalacak olan vatanımızın bağımsızlığı Kurtuluş Savaşı ile de bir kez daha dünyaya gösterilmiş oldu.

Türklerin bağımsızlık konusundaki tavır ve düşüncesi bütün dünyaya ispat edildikten sonra buna somut bir kanıt olarak bir marş yazılması kararlaştırılmıştır. Bu marş da on kıtasıyla bağımsızlığı ilmek ilmek dokuyarak anlatan Mehmet Akif Ersoy milletimize armağan etmiştir.

Bağımsız bir millete hücum edilmiş, zincir vurulmak istenmiş; başarılammıştır ve asla başarılammayacaktır.

Yunus Erdem YOLCU
9/C

TÜRK'ÜN TÜRKÜSÜ

Orta Asya'dan Anadolu'ya,
Türküsü bağımsızlıktır Türk'ün!
Şehit düşer esir olmaktansa,
Gayesi hep vatanıdır Türk'ün!

Bülbül demiş ille de vatanım,
Senin uğrunda ben hep yaşarım;
Seni çiğnemeye gelenleri,
Ben hep kendim çiğner, fırlatırım!

Et tırnak birbirinden ayrılmaz,
Türk milleti vatansız kalamaz.
Yeryüzünde tek Türk o kalsa da,
Türk milleti hiç esir olamaz!

Mehmet Selim Doğru
Hazırlık A

VATAN SAĞ OLA

Akılın son bulduğu yerdir vatan aşkı.
Damarlarındaki kan devreye girer,
Görmeksizin uğruna canlar verilir.
Yeter ki vatanım sağ olsun denilir.

Bazen evden memleketinden ırađa,
Uğruna canını ortaya koymaya,
Gözünü bile kırpmaz, en ön saftadır.
Bayrağı ebedi dalgalandırmaya...

Bir millet uğruna, bir vatan uğruna,
Bir bayrak uğruna istiklal uğruna,
Nice yiğitler nice evlatlar yitti.
Dillerde tek söz vardı: Vatan sağ ola.

Davut ALTUNKARA
9/C

ÇANAKKALE HARBİ'NİN İSİMSİZ LİDERİ

Çanakkale konulu bir kompozisyon ödevi için masasının başına oturan Ali, önündeki bilgisayarda açık olan dosyaya boş boş bakıyor ve ne yazabileceğini düşünüyordu. Tarih konusuna ilgiliydi, tarihi çok severdi; ama bildiklerini yazıya dökme konusunda sorun yaşayacağını düşünüyordu. Elini klavyenin kenarlarına vuruyor, ara sıra sırtını sandalyesine yaslayıp bir "Off..." çekiyor, sonra masanın üzerine başını yaslıyordu. Kollarının üzerine yatmış başını bir kenara çevirip masanın kenarına dizdiği ve annesinin yeni aldığı kitapların isimlerini nedensizce okudu. Bunlardan birinin adının, ona ödevini yapmasında yardım edeceği hiç aklında yoktu oysaki. Kitabın adını okur okumaz gülümsedi. Bilgisayara kısa birkaç şey yazıp internette arattıktan sonra işe koyuldu:

"12 Ağustos 1915'ten beridir O'nun emirleri doğrultusunda güçlendirilen Çanakkale istihkâmları, 18 Mart'ta tabi tutulduğu sınavı başarıyla geçmişti. Sultan Abdülhamid'in, dönemin en modern toplarını getirtmesi ve yeni istihkâmlar inşa ettirmesi ile Harb-i Umumî başladığında belki de dünyanın en muhkem yerlerinden birisi olan Çanakkale İstihkâmlarına onun komuta etmesi sonucu, böylesine bir zafer elbette kaçınılmazdı. Ayrıca, savaşı kazandıran unsurlardan birisi, Karanlık Liman'a dökülen 26 Rus mayını da onun fikirlerindendi.

25 Nisan'da yapılan ilk çıkarmaya karşı ilk kayda değer savunma hamleleri de onun emirleriyle Liman Paşa'ya karşı ona sırt dayamış komutanlar tarafından yapılmıştı.

Anafartalar Cephesinde ordunun zorda ve askerinin yorgun olduğunu söyleyerek taarruz emrini reddeden Fevzi Paşa, Liman Paşa'nın isteğiyle görevden alınmıştı. İngilizler orada ilerliyorlardı ve ordunun ikmâl hatları tehlikede idi.

İşte şimdi, 9 Ağustos'ta erken saatlerde makamına gelen paşa, masasında oturmuş sadece gülümsüyordu! Masada öyle rahatça oturan paşaya Esat Paşa, merakla:

-Paşam; düşman, Anafartalar ve Conk Bayırı Bölgesinde ilerlemedi. Bu durum sizi endişelendirmiyor mu?

-Neden endişeleneyim Esat?

-İngilizler oradan tam teşekküllü bir kolordu kuvvetinde bir güçle ilerliyorlar. Ama bizim orada sadece 7, 8, 9 ve 12. Tümenlerimiz var.

-Hayır, fazlası var.

-Anlamadım paşam!?

Paşa, rahat tavırlarıyla Esat Paşa'nın gözlerine baktı:

-Oraya Mustafa Kemal'i gönderdim, Esat. Merak etme!

-Onun kendi başına bir fark yaratacağına emin misiniz paşam?

-Kemal'le on yıldan fazladır silah arkadaşınız. Trablus'ta bedevileri örgütlerken, Rumeli'nde Makedon avlarken, hatta Selanik'te... Neyse... dedi.

Moralini bozabilecek az sayıdaki konudan birisine denk gelince susmak istemişti. O konuyu atlayarak konuşmasına devam etti:

-Kemal'e güvenirim. O ne yapar, ne eder, küffara geçit vermez.

Esat Paşa, şaşkınlıkla önündeki kahve fincanına baktı. Paşa'nın daha yeni albay olarak Anafartalar'a atanmış bir komutana bu kadar güvenmesi, her ne kadar bazı başarıları olsa bile, onu tedirgin ediyordu.

Anafartalar Grubundaki alaylar, Mustafa Kemal Bey'in emirleri doğrultusunda savaş düzeni alarak alana yayılmışlardı. Karşı hatlardaki İngiliz General Stopford'un birlikleri de taarruz

için ilerliyorlardı. İki taraf, birbirinden habersiz taarruza başlamak üzereydi ve bu korkunç bir mücadelenin olacağına habercisiydi.

Osmanlı Askerleri, Mustafa Kemal Bey'in kırbaçıyla verdiği hücum emriyle siperleri boşaltarak "Allah Allah" nidaları eşliğinde taarruza kalktılar. Karşı taraftan ise General Stapford hücum emri vermişti. İki ordu, bir anda birbirine girince ortalık kan kızıllına bulandı.

16 Ağustos'a kadar olan son durum şöyleydi:

Ertesi gün erken saatlerde, kaçan İngiliz generallerinden Baldwin'in tugayı ile Osmanlı 23. Alay'ı çatıştılar. Sayı üstünlüğüne rağmen kazanamayan İngilizler, kaçarken geride General Baldwin ve kurmay başkanının cesedini de bırakmışlardı. Seddülbahir'den gelen 28. Alay, düşmanı donanma topçu menzilinın sınırına kadar sürmüş ve buraları ele geçirmişti. 9. Tümen, Besim Tepe bölgesinde düşmanı geri püskürtmüş ve önemli başarılar kazanmıştı.

Tekketepe ve Arslantepe bölgelerinde yaşanan çatışmalarda, Tekketepe'yi alamayan düşman, 12. Tümen'i Kireçtepe tarafından çevirmek istemiş, buradaki yolu tıkayan bir taburluk Osmanlı kuvveti, komutanlarının yaralanması ve üç tugaylık İngiliz kuvvetinin baskısıyla geri çekilmek zorunda kalmıştı. Ancak sonradan gelen bir taburluk destekle taarruza kalkılmış, sabaha kadar süren çatışmaya desteğe gelen yeni bir taburla taarruz yenilenmiş ve Kireçtepe geri alınarak 12. Tümen'in geri hatları güvene alınmıştır. Savaş sonunda Osmanlı tarafı 1500 kadar kayıp verirken İngilizlerin kaybı 2000'i geçmişti.

Osmanlı Ordusu, önemli başarılar elde etmişti ancak düşman henüz yenilmemişti. Düşman komutanlarının çoğu görevden alınmış ve yerlerine yenileri atanmıştı. 2. Anafartalar Savaşı olarak bilinen savaşın başlangıcı ise, yenilenen İngiliz güçlerinin 21 Ağustos'ta taarruza geçmesi ile başlamıştır. İsmailoğlu, Yusufçuk Tepeleri ve Bombatepelerini hedef alan saldırılardan İsmailoğlu ve Yusufçuk Tepe saldırıları ilk gün kesin bir hezimetle sonuçlanmış, Bombatepe savaşı ise 29 Ağustos'a kadar sürmüş ve tepe Osmanlılarda kalmıştır.

Bu savaşlar dizisinde Mustafa Kemal Bey, tıpkı paşanın dediği gibi kilit bir rol oynamış, neredeyse ölüm uçurumunun dibine kadar gelip gitmişti. Ama sonuçta, onun taktik zekâsı ve Osmanlı askerlerinin cesareti ile savaş kazanılmıştı. Sonraki aylar sadece siper harbi şeklinde sürmüş ve 9 Ocak'ta düşman geri çekilmişti.

Çanakkale ve Kut-ül Amare Zaferlerine rağmen Osmanlı, savaşın genelinde kaybetmeye başlıyordu. Bu sırada Kafkaslarda aldığı başarılarla Mustafa Kemal Bey, paşalığa terfi etmişti. Çanakkale'nin İsimsiz Paşa'sı, savaşın genel anlamda kaybedildiğini gördüğünde Anadolu'nun çeşitli yerlerine sekiz yüz bin tüfek, dört bin makineli tüfek ve birkaç bin top saklatmış, yerlerini gösteren bir haritayı da İstiklâl Harbi'nin başında Mustafa Kemal'e vermişti. Ve bunların bir kısmı sağlam şekilde ele geçerek İstiklâl Harbi'nin ilk silahları olmuşlardı."

Yazısına son veren Ali, Çanakkale'nin bu kahraman kumandanının adını yazmak istemedi. Onun bütün kahramanlıklarının bir hiç sayılmasını istemedi. Yazısının başına "Çanakkale Harbi'nin İsimsiz Lideri" başlığını koyduğunda yazısını bitirdiğini düşündü. Tam kalkacakken, aklına gelen son notu da yazmak istedi. Mustafa Kemal Atatürk'ün şu sözüyle yazısını bitirip çıktısını aldı: "Güneş'in doğuşu gibi doğmuş ve adeta bir gurûb ihtişamıyla tarihe batmıştır. Bu iki yerin arasını ona ve tarihe bırakalım."

BİR DESTANDIR ÇANAKKALE

Dönmeyi Düşünmediler...

0 447 962 34 15 1 10

BU VATAN KI

Topraklarında su değil, kan var
Göğsünde dalgalanan bayrak var
Her erin sırtında
Boyundan büyük emeği var

Taşında, toprağında bereket var
Yazında, ayazında huzur var
Bu vatan toprağıdır ki
Biz neredeysek, oradan başlar

Tarihimiz ne şanlıdır ki
Bedeli ödendi sayısız canla
Unutma Türklüğünü, gurur duy
Üstünde ay yıldız düşen kanla

Bu vatan ki, küllerinden doğdu
Tüm dünyaya hüküm sürdü
Düşmana korku, yenilgi verdi
Ve şanlı Türk'ün bayrağı inmedi

Dön bak tarihine, ecdadına
Kanlarını şerbet misali içenlere
Korkusuzca İstanbul'u fethedenlere
Dön bak Çanakkale'ye

Ay yıldız göklerde dalgalanacak
Sevgisi yüreklerde kalacak
Ve Türk milleti yaşadıkça
Bu bağlılığı payidar kalacak

Alperen İNCİK
Hazırlık A

İSTİKLALİ DÜŞÜNMEK

Nedir istiklal, hiç düşündünüz mü? İstiklal bir milletin, bir devletin, bir ülkenin dört bir yanı düşmanlarla çevriliyken bağımsızlığını kazanmasıdır.

Övünmek gibi olsun, benim ülkem istiklalini en zorlu, en fedakâr şekilde kazanan ülkedir. Askerimin ayağına giyecek ayakkabısı, içecek bir tas çorbası yokken, üst kalite gemilere, son model silaha sahip düşmanlara verdiği en büyük cevaptır istiklal. Bu durumu nasıl da güzel özetlemiş Mehmet Akif:

*Garbın âfâkını sarmışsa çelik zırhlı duvar;
Benim iman dolu göğsüm gibi serhaddim var.
Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir îmânı boğar,
"Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?*

Bundan da çıkarabileceğimiz gibi milletimizin fedakarlıkları imanımız sayesinde hiç kimsenin bizi yenmeye gücü yetmedi.

İstiklal kelimesi sadece bağımsızlık değildir. O, bağımsızlık için kanla yazılan destanlardır, verilen şehitler, bebeğini bırakıp cepheye koşan analardır, vatanımıza namahrem eli değmemesi için sarf edilen çabadır.

Sözlerimi yine istiklal şairimizin sözüyle bitirmek istiyorum,

*Ben ezelden beridir hür yaşadım, hür yaşarım.
Hangi çılgın bana zincir vuracakmış? Şaşarım!
Kükremiş sel gibiyim; bendimi çiğner, aşarım;
Yırtarım dağları, enginlere sığmam, taşarım.*

Tüm şehitlerimize minnetlerimle...

Osman Enes ERDURUCAN

9/C

VATAN AŞKI

Bu vatan, anasız babasız kalan
Kalıp acısını içine atan,
Yine de vatan aŐkleriyle coŐan
Sahipsiz kalan yavrucaklarındır...

Yanarak kor olan yuvalarından,
Ayaklanıp coŐan ırmaklarından,
Sınırlarında al bayraklarından
Bedenlerine nur yaŐanlarındır.

TaŐıdık biz yine taŐırız kahır
Ecdadımızın sevdası kalır
Bu sevdamızla ay yıldız Őahlanır.
Geriye bir tek vatan aşkı kalır.

Bize uŐruna Őehadet de farzdır
Her gece hudutta beklesek azdır
Sonuna kadar hakkım da helaldir
Sahipsiz vatanın batması haktır.

ArŐ-ı alanın gölgesinde yatan
Bu ulus uŐruna mezarsız kalan
Yetimi öksüzü tek vücut olan
Tek paha biçilmez olandır vatan

Akif'in aşkı gibidir aslolan
Canı, cananı, bütün varımı al!
Verme dünyaları alsan da vatani!
Şehit oŐlusun, incitme vatani!

Diyar diyar dolansan da cihanı
Adı geçince titrer her bir yanın,
O, hasretidir iini yakanın
Anan, baban gibidir de vatanın

YokluŐu sürgün gibidir vatanın
Bedeli de kandır bu toprakların
Sevgiyi sonsuz vermiş yaradanın
Hiç bilmez mi ki kıymetini halkın.

MUSTAFA ARDA AYHAN
9/B

MEHMET AKİF ERSOY'UN HÜRRİYET VE İSTİKLAL OLAN AŞKI

Mehmet Akif'in zamanı, vatanımızın düşman işgaline karşı direnme ve vatani koruyup kollama zamanıdır. Bu milletin vatan söz konusu olduğu zaman gözünün ne kadar kara olduğunu ne kadar büyük bir hışımla savaştığını, vatan sevgilerinin ne kadar büyük olduğunu görmüştür, biliyordur. Bu millet ki vatani için evlatlarından vazgeçen annelerin, cephede bir sonra kendisinin öleceğini bile bile korkusuzca düşmanın önüne koşan askerlerin milletidir. Herkesin bu cennet vatani uğruna yaptığı bütün şeyleri görmüştür Mehmet Akif. Ona küçüklüğünden beri aşılana vatan sevgisi ve hürriyet sevgisi çoğu yazısına yansımıştır. Milletimizin vatan sevgisi ile yaptığı, üstün başarılar gösterdiği, herkesin bir şeylerden feda ettiğini gördüğü bu savaşta Mehmet Akif ERSOY; bu kahraman milletin ne kadar büyük zorlukların içinde savaştığını anlatan bir marş yazmaya kendine adamıştı. Ama marş yazma yarışmasında ödül olduğu için bu yarışmaya ilk başta katılmadı. Daha sonra Maarif Vekili Hamdullah Suphi'nin ısrarları ve diğer arkadaşlarının baskıları üzerine ödülü almayarak yazacağını söyledi. Ve İstiklal Marşı'nı milli mücadelede en iyi yansıtacak biçimde yazdı. TBMM'de İstiklal Marşı milli marş olarak kabul edildikten sonra yavaş yavaş tüm halka yayılmaya başladı. İstiklal Marşı'nı okuyan herkes, cesaretleniyor ve heyecanlanıyordu. Bu vatan için daha çok şey yapmak istiyorlardı. Askerler bu marşı okudukça daha da çok inanıyorlardı. Bu vatan bizim, kimsenin bu vatan içinde bize hüküm veremeyeceğini ve egemenliğimize, hürriyetimizin, özgürlüğümüzün kısıtlanmasına izin vermemek için cephe içinde çetin savaşıyorlardı.

Mehmet Akif, sadece bir şair değil bir milletin tarih yazması için öncülük eden nadir insanlardan biriydi. Mehmet Akif, hürriyet ve vatan sevgisini çok önemserdi.

*Hakkıdır, hür yaşamış bayrağımın hürriyet;
Hakkıdır, Hakk'a tapan milletimin istiklal!
Dizelerinde hürriyeti ne kadar önemseydiğini,
Kim bu cennet vatanın uğruna olmaz ki fedâ?
Şühedâ fışkıracak, toprağı sıksan şühedâ!
Cânı, cânânı, bütün varımı alsın da Hudâ,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyâda cüdâ.*

Kıtasında ise vatana verdiği sevgi ve önemi gösteren Mehmet Akif Ersoy'u saygı ve minnetle anıyoruz.

Leyla Nehir İNEVİ
Hazırlık-C

İSTİKLAL UĞRUNA

Yürü, bayrağı asmaya yürü.
Sürün, düşmanı vurmaya sürün.
Gönül, vatana hasretli gönül.
Ümit, Allah'a duayla ümit.

Girdirme boğaza o düşmanı.
İndirme o ay yıldızı gökten.
Yenilme, dik dur, Allah'a sığın.
Yorulma! İstiklal için durma.

Zafer gelir Allah'ın izniyle.
Sen Türksün! Yılma kötü gidişe.
Anadolu, Marmara ve Ege
Girdirme bu güzel bölgelere.

Tutsak düşme, ümitli ol vatan.
Kalbinde imanla koş savaşa.
Düşmana tutsak olmamak için
Allah yolunda savaş düşmanla.

Sensin bu üç kıtaya yayılan.
Sensin cihad yolunda savaştan.
Sensin düşmana karşı başaran.
Sensin ki çağ açıp çağ kapatan.

Neden korkasın bunları yapan?
Kovamaz mısın düşmanı burdan?
Allah'a güven, savaş çılgınca
Sen cihad et istiklal yolunda.

Ezan dinmesin, hilal yükselsin.
Allah'ın izniyle o düşmesin.
Sabret, durma, kalbinde imanla
İstiklal için savaş düşmanla.

Gelir o günler, biter bu savaş.
Böldürme vatani o düşmana.
Dayan Müslüman! Sen pes etme,
Sen sahip çık bu güzel vatana.

Allah'ın izniyle şehit olur
Kalbinde imanla cihad eden.
İmanla savaştım düşmanla,
Hep beraber istiklal yolunda.

İsmet Çağrı KIZILAĞIL
Hazırlık A

MEHMET AKİF ERSOY

Vatanına, milletine, toprağına duyduğu sevgiyi en güzel şekilde dizelere aktaran ve duygularımıza tercüman olan sevgili MEHMET AKİF ERSOY` a,

Vatanına ve milletine bu kadar bağılı oluşun sana neler yazdırıp, dizeletmiştir. Bize bıraktığın bu mirasın, biz yeni nesiller de sonuna denk sahipçisiyiz. İstiklal Marşımızı da, Çanakkale Destanını da her okuduğumuzda kendimizi yeniden buluyoruz. Okuyarak milletimizin yaşadıklarını derinden hissediyor ve yaşananlardan ibret alıyoruz. Bu vatanın kolay kolay kazanılmadığını biliyoruz. İçinde şehit çıkmayan ev kalmadığı, ülkemizin yok edilmeye çalışıldığı bir zamanda vatanımıza bu şekilde seslenişin milletimize ve ülkemize bir ışık olmuştur. Kahraman ordumuz böylelikle her güçlüğe göğüs germiştir. On binlerce Mehmetçik şehit düşerken vatanın kalbinin atmaya devam etmesini sağlamışlardır. Böylesine tırnaklarla kazanılan, kanların dere gibi akmasıyla kanlı sırt adını alan toprakları ve kahramanlıkların var olduğu bir savaşı bu millet asla unutmaz. Kurtuluş mücadelemiz Türk halkının hafızasında derin izler bırakmıştır.

‘Çanakkale Şehitlerine’ isimli şiirinde Türk halkının hissettiklerini, yaşadıklarını nasıl da güzel dile getirmişsin:

-Vurulup tertemiz alnından, uzanmış yatıyor.

Bir hilal uğruna ya rab ne güneşler batıyor.

Dizelerinde de yazdığın gibi, biz her zaman mazlumlara için mücadele etmiş, canını vermiş bir milletiz. Bu böyleydi ve böyle olmaya devam edecek. Biz bu değerlere sahip oldukça hiçbir güç Türk milletini durdurmaya cesaret edemeyecektir. Büyük şair, bu millet için yaptıklarını asla ödeyemeyiz. Bizler bu vatan toprağına düşman ayağının basmasına fırsat vermeyeceğiz. Yattığın yerde rahat uyu.

Gözenur ORUÇ
Hazırlık D

VATAN SEVGİSİ

Öyle bir sevgidir ki bu her şeyin üzerinde
Kelimelerle anlatılamayacak düzeyde
İstiklal dediğin sadece bir kelime değil
Vatan dediğin kuru bir toprak parçası değil

Milyonlarca şehit kanı var toprağı özünde
Şehitlik makamı yücedir ümmetin gözünde
Bu milletin destanlarına yetemez kağıtlar
Dilden dile dolanır yakılan acı ağıtlar

Kahramanlıkla doludur milletimin tarihi
Çekinmeden canını verir vatanın her ferdi
Bu ülkenin bağımsızlığı onların tek derdi
Vatanına göz diken düşmanları yere serdi

Salih GENÇ
9/B

**“Şudur cihanda benim en beğendiğim meslek.
Sözüm odun gibi olsun, hakikat olsun tek.”**

İLELEBET İSTİKLAL

Kara toprak altında inler şehidimin sesi,
“Ya istiklal ya ölüm”dür onların son nefesi,
Kanı ile sulanmıştır toprağımın zerresi,
Bekçisiyiz, emanet ettiğiniz özgürlüğün.

Bir hilalin uğruna ya rabbi batan güneşler,
Mermisiyle zaferi kazanan Koca Seyitler,
Ölümü göze alan korkusuz, güçlü yiğitler,
Sahibiyiz, emanet ettiğiniz özgürlüğün.

Ve bir nidadır ki coşmuş yürekleri çarptıran,
Anaların duasıyla zaferlere koşturan,
Askerimin elinde tüfek, göğsündedir iman,
İzindeyiz emanet ettiğiniz özgürlüğün.

Askeriyiz, dört tarafı cennet olan ülkem, in,
Gençleriyiz, o başkomutan Mustafa Kemal’in,
Direğiyiz, ay yıldızlı şanlı Türk bayrağımın,
Bekçisiyiz, sahibiyiz, izindeyiz bugün.

Alper Tunahan UZUN
Hazırlık D

Sayın İstiklal Şairimiz,

Küçük bir kıvılcımı kalmış, çok büyük bir yangınken günden güne sönmüş, İstanbul'u fethedip rivayet edilen hadis-i şerif'e nail olan, üç kıtada adını söz sahibi yapan Osmanlı İmparatorluğu'nun kalan küçük bir kıvılcımı vardı. Vatanımız kuşatılmış, Anadolu'da büyük bir yangın, düşman devletler bizi sarmışken çıktın sahneye. Elinde kibritin, o küçük kıvılcımı yangına dönüştürecek o adımı sen attın işte. Ortalık günden güne alevlendi. Düşman olduğu yerde bu alevin içine girdi. Halk o alevi daha da büyüttü. Belki elimizde son model çakmaklar, kibritler yoktu ama bunlar olmadan da ateş yakılabilirdi. Biz o ateşi yaktık, büyüdü ve düşman daha fazla yanmayalım diye bir bir çekildi vatan toprağımızdan, bence sen o alevin başlaması için ilk müdahaleyi yaparsın. Okunur yazdığı şiir, ortalık bir coşku seline döner. Halk alevlenir, patlar düşman üstüne, topraklar bize kalır, onlar yavaş yavaş dönerler evlerine.

Sana senin dilinle seslenmek isterim. Korkmuyoruz Mehmet Akif'im, düşmandan korkmuyoruz. Milletimizin yıldızı elhamdülillah parlıyor, gerekirse Allah'ın izniyle dağları yırtmayı, denizlere, dalgalara karşı taşmayı, iman dolu göğsümüzle kaç dişi olursa olsun, bir bir sökmek için uğraşmayı biliriz. Bastığımız her toprakta şehitlerimiz yatıyor olabilir, bu duyguyla, bu heyecanla yaşamaya çalışmalı ve yaşamaya devam etmeliyiz. Vatanımızın her toprağında Ali'nin, Fatma'nın, Ayşe'nin, Mehmed'in kanı olabilir. Elif'in, Mukaddes'in, Hatice'nin kağnılarla taşıdığı mermiler olabilir. Evini barkını bırakıp gencecik yaşında şehit olan gençler olabilir.

Bu topraklarda düşündüğüm vakit birçok şey kafamda canlandırabiliyorum. Üç kıtanın birden Anadolu topraklarına nasıl düştüğü, harika dönemlerimizi devam ettiremememiz, sonucunda aynı yerde kalıp düşmanın bizim gücümüzü yakalamasıyla birlikte geri kalmamız. Yazdığı marşla ayaklanan çocuk, genç, yetişkin, yaşlı Türkler, secde eden şehitler, gaziler, ezanımızın kesilmemesi, İslam'ın düşmanın altında ezilmemesi için mücadele veren Türk ordusu.

Asım'ın nesli olarak geleceğimiz, istiklalimiz için yazdığı marş, dinimiz İslam'ın yükselmesi için verdiğiniz onlarca mücadeleyle birlikte biz gençlerin görevi erdemli, ahlaklı, bilgili bireyler olup vatanımız, dinimiz, ulusumuz, topraklarımız için üzerimize düşen her görevi Allah'ın izniyle yerine getirmektir. Mektubumu yazdığım bir dörtlülle sonlandırmak isterim.

-İstiklal Şairimiz Mehmet Akif Ersoy ve şanlı kahramanlarımıza-
Topraklarımızdan duyulur ezanımızın sesi
Verelim beraber bilgi, hayır, güzellikler mücadelesi
Vatan bize emanet diyerek Allah'ın izniyle
Çalışalım beraber Asım'ın nesli

Saygılarımla

İsmet Çağrı KIZILAĞIL
Hazırlık A

VATAN

Bağımsızlık, aydınlık demek,
Uğrunda canı feda etmek.
Yüreği aydınlatan bir mum,
Geleceğim, yolum, umudum.

Vatan, gurur dolu bir geçmiş,
Gök kubbe altında direniş.
Taşın da, toprağın da altın,
Dünüm, bugünüm, yarınımsın.

Bayrağımız, hürriyet demek,
Sonsuza dek korumak gerek.
Işığın, umut oldu bize,
Kızılığın, yuvadır Türk'e.

Gülsu ERBAY
Hazırlık A

AL BAYRAK

Vatanımın her karışına,
Canlar feda ettik bizler.
Ne mutlu bu toprak uğruna,
Şehadete erişenler.

Dalgalandıkça al bayrak,
Şerefle, şanla göklerde.
Şehitlerin fedasıyla,
Yükselecek her yerde!

Cihan Harbi, Çanakkale,
Kore, Kıbrıs, 15 Temmuz.
Kahramanlar hiç tükenmez,
Vatanımın üzerinde.

Ali Burak SERT
Hazırlık A

YAŞAMAYANLARIN ANILARI

İstiklâl marşı yazıldı bugün
Sözleşmesi imzalandı
özgürlüğün
Neler yaşandı bir bilsen
Vatanımızın kurtulduğu gün

Sen sadece bunları gördün
Yaşayanların anlattıklarını
Ama asılları
Yaşamayanların anıları

Kolay gibi geliyor sana
Onlara, bunlara
Ama senin yaşında
Ataların savaşıyordu burada

Şimdi soruyorum sana
Yetti mi anlattıkları?
Yoksa hala merak ediyor
musun?
Yaşamayanların anılarını

Büşra Su MANAV
Hazırlık D

SON ÜMİDİN DOĞDUĞU KALE

Şanlı Osmanlı İmparatorluğu, Roma İmparatorluğunu resmi olarak yıkan altı yüzyıllık ömrünün çoğuna gerek askeri gerek diplomatik hamlelerle Avrupa'ya yön veren o şanlı imparatorluk... Yavuz Sultanları gördü bu imparatorluk, adaletli muhteşem Fatih Sultanlar ve daha niceleri... İmparatorluğun zor ve son anları, kendisini dünyanın ilk devasa savaşında bulmasıyla başladı: *I.Dünya Harbi...*

Bu savaşa dünya savaşı denmesinin bir sebebi vardı elbet. Asıl savaş Avrupa'da olsa da... Dünya'nın her kıtasından devletler çeşitli çıkarlar için bu savaşa dahil oldular. Hem kendi devletleri hem az sayıdaki kolonileri dört bir taraftan sarılmış Alman İmparatorluğu, kendine sözde müttefik olan Macarlarla uğraşırken bizde kendimizi Alman saflarında savaşın içinde bulduk. Tek başına yüzyıllara kıtalara meydan okuyan koca bir devdik ama yorgunduk artık.... Savaşta Arap çöllerinde İngilizler'e; Kafkaslar'da Rus Çarlığı'na karşı yenilgiler aldık. Ancak bu halk, bu millet öyle kolay devrilecek değildi elbet boşuna bir ölürüz bin diriliriz demedik. O sıralarda Vlademir Lenin isimli bir sosyalist çar, zenginlerin altında ezilen insanlara umut gibi yaklaştı ve Rus imparatorluğunu iç savaşa götürdü. Bunu bile bir fırsata çevirmek isteyen İngiliz ve Fransızlar Payitahtı'mızı işgal edip bizi işgal edip savaştan çekilmemizi sağlayarak iç savaştaki Rusları tekrar savaşa sokma düşüncesiyle boğazlarımızdan geçerek Karadeniz'e ulaşma derdindeydi. Ellerini ovuştura ovuştura planlar yapan Churchill, tarihin en büyük armadasını toplayarak işgale başlama planını sundu ve bir şekilde kabul ettirdi. Ancak Osmanlı sandıkları kadar çaresiz değildi. Osmanlı İmparatorluğu Çanakkale Boğazı'nın önemini yüzyıllar önceden beri bilmekte ve burdaki savunmayı el verdiğiince hep sağlamlaştırmakta ve geliştirmekteydi. Gelsinlerdi.... Önlerinde gerçekten de bir kale gibi Çanakkale Boğazı durmaktaydı...

Bir sabah, işte o güneşin bile aydınlatamadığı o kara sabah... Tarihin gördüğü en büyük ve gelişmiş armada Çanakkale kapısına dayanmıştı. Kafalarında kolayca burdan geçmek olan kibirli İngiliz ve Fransız gemileri istediklerini alabileceklerine oldukça emindi. Başlarda her şey istedikleri gibi ilerliyordu aslında ama evdeki hesap çarşıya uymazdı ya hep. Amiraller, denizciler ve polotikacılar herşeyin hesaba katıldığından emin göğüslerini gere gere gelmişlerdi buraya ama elbetteki hiçbiri Türklerin azmi ve cesaretini bu denkleme katmamıştı. Zaten işi gücü birilerinin arkasından iş çevirmek olan milletler, cesaret kelimesini nereden bilecekti ki?

Onlara da hak vermek lazım elbet, kim bir kişinin tonlarca ağırlıktaki mermileri tek başına kaldırayabileceğini, bir mayın gemisinin bir gece ansızın mayınları bu derece isabetli dizebileceğini ve en önemlisi yüzyılda bir dünyaya gelecek bir insanın o gün tam orada tam saldıracakları noktada onları geldikleri yere gömmek için beklediğini nasıl tahmin edebilirlerdi ki ?

O devasa armada gözü arkaya baka baka Çanakkale kapılarından geri çekildi, başka bir çaresi mi vardı ki.... Kuzeyde destekleri kesilen Çarlık iç savaşı kaybetti ve yeni sosyalist rejim bu muharebe sayesinde kuruldu. Elbette Çanakkale koca savaşın kazanılmasına yetmedi ama bu savaş Türklere o şanlı yenilmez günleri tekrar hatırlattı ve hürriyet için gereken o gücün asil kanlarında, iman dolu yürelerinde mevcut olduğunu gösterdi. O koca çınar bu savaştan sonra yıkıldı ancak mavi gözlü anafartalar kahramanı ile küllerinden bir cumhuriyet olarak ilelebet varlığını koruyacak şekilde yeniden doğdu.

Murat ERDOĞMUŞ

9 / D

“İz bırakanlarla senin aranda basit bir fark var sadece. Onlar ömür boyu gayret ediyorlar; sen ömür boyu hayret ediyorsun.”

SLOGANLAR

“Şehitler şahit olsun ki vatanımda ebediyen parlayacak tek yıldızdır istiklal!”
Cihangir Emin Özçelik/Hazırlık-C

“Son şehit toprağa düşmedikçe, kim zincir vurabilir ki bu millete?”
Dursun Ömer Tınaz/Hazırlık-C

“Korkma, hürriyet ebedi oldukça, şanlı sancak arşa yükselir!”
Ayşegül Kolbaşı/Hazırlık C

“Arkadaş korkma! Ezelden sarılmışsa etrafın şehitlerle, hakkındır istiklal.”
Abdullah Eren Ayhan/ Hazırlık C

“Garbın medeniyeti ulusun. Korkma! Ebediyen kahraman milletimizindir istiklal.”
Furkan Tuma / Hazırlık B

“Vatan uğruna feda olana helal olsun; Yıldızla hilal ebediyen arşta dursun.”
Osman Seyhan Tabak /Hazırlık C

“Ezelden ebede istiklal için dalgalan ey şanlı bayrak!”
Mehmet Kaan Şimşek / Hazırlık C

“Ancak yurduma alçakları uğratmayan milletimin hakkıdır istiklal!”
Ahmet Furkan Gönen/ Hazırlık B

“Şühedanın emeli, istiklalin bedeli, vatanımın ebedi temeli.”
Tarık Eskiyurt/Hazırlık C

“İzmihlal canavar, ilelebet istiklal!”
Doruk Güzel/ Hazırlık B

“Hakk'ın bilir şehit atanı; İlâhi, alsın alçakları; o, kahraman milletimin vatanı!”
Ömer Yiğit Altınışik / Hazırlık C

“Benim yarından bir emelim varsa; vatanımdan tapmaktır Hakk'a.”
Berkay Meler / Hazırlık C

